

רחל מרחלת על כל העולם

טליה, עם כל הלב

טליה שפירא ודוד מושביץ
חיים שלווים

ימים יפים. מה זה רע? לא כל הכתבות במדור זה הן רעות-לב. להיפך, יש גם כאלה שמתפרגנות לי מכל הלב.

עובדת עם ילדים על דראמה יוצרת. ואת זה היא עושה עם כל הלב. נה, אז שלא תגידו שלא עובדים עליה

מעולם עוד לא כתבתי או סיפרתי על **טליה שפירא**. אבל אחרי שראיתי את הסרט הישראלי בלפר, בכיכובה לצידו של **גדי יגיל**, לא יכולתי שלא לפנות אליה ולשאול אותה כמה שאלות אישיות. היא, כמובן, לא ששה כל-כך לספר לי על חייה הפרטיים, כי היא אומנם שחקנית כשרונית, אבל חייה השלווים והשקטים, לדבריה, שמורים לה לעצמה. אבל, מפה ומשם, הגה סיפור חייה מהימים האלה. טליה מתגוררת לה בבית בורד ברמת-אביב, מסביבה עצים וטבע, ובביתה בנה בן ה-4, **יונתן**, שהוא ילדון יפה-תואר וחמוד. לדבריה, היא הבנאדם הכי משעמם בארץ, כי השקט זה מה שמגיע אותה.

היא חיה בנפרד מבעלה, **יורב**, שהוא מנהל בית-החרושת לתרופות אביב, אבל היחסים ביניהם נהירים. מה בדיוק לא הלך שם אינני יודעת. אבל לגירושין הם לא הגיעו. וממה שהבנתי הם גם לא מת-כוננים בקרוב.

לטליה יש ידידים רבים, ואחד מהם, שאיתו היא מבילה כשהיא כן יוצאת מביתה הקטן, הוא **דוד מושביץ**, בנו של בעל בית-החרושת לשוקולד עליה.

לטליה הצנועה, מטיבעה, אפילו לא סיפרה בעיר שהיא מככבת בתפקיד הנשי הראשי בסרט ג'ונסון. היא מגלמת בו את **מריה מגדלנה**, וימי הצילומים הרבים מרחיקים אותה מביתה ומבנה. היא גם

צורי מצא

כתובת

תודות לשפיונים שלי ברחבי העולם, אני יכולה לספר לכם על דברים המתרחשים רחוק מהעין ומהאוזן שלי. השפיון שלי בלונדון עושה את עבודתו נאמנה, אין שבוע שזה החרוץ לא מחבר לי מדור שלם. הקשור בישראלים העובדים או ה-גרים בלונדון, ותמיד יש בין כל הסיפורים האלה אחד די פיקנטי שכדאי לספר לכם.

זה הסרט אסקינו לימון היה בנוי על חייו וזיכרונותיו של **בועז דוידזון** הבמאי

איבון מיכאלי
תגלית בעיר

הרפתקה בשלוש ארצות

לפעמים קם הבנאדם בבוקרו של יום שטוף-שמש, ולא מעלה על דעתו בכלל מאיפה תבוא עליו המכה. כך בדיוק קרה ל**זאב נייגוסלבסקי**.

בשעתו סיפרתי לכם על זאב החתיך, וכבר אז הבטחתי שתשמעו ממנו בבוא היום. ידעתי לספר לכם שהוא זמר מתחיל ומלחין די ותיק, ודווקא במישור זה חיכירתי אצלו לגדולות ונצורות. אבל מה, רצה הגורל וכיום יש לי בשבילכם סיפור עסיסי על זאב, אבל בלי שום קשר לכישרונו במוסיקה. שאותה הזניח לטובת ממון שבא בקלות.

וסיפור שהיה החל את דרכו במועדון אל סיד היפואי, שזאב שימש כמנהלן במשך כחצי שנה. הבחור, שאלוהים חנן אותו בצורה נאה וגברית — התהדר בנוצותיו ונהנה מחיזורי הפרגיות הצעירות, שביקרו במועדון עם חבריהן. מיודעין-דבר שמעתי, שאחדות מהן היו מעבירות לו תפקים עם המלצרים, והוא היה קובע איתן לשעות-לילה מאוחרות. אחרי שתבריהן הצמודים שיחררו אותן לשנת-לילה שקטה. בקיצור, נראה שעלה לו בממון רב להחזיק את גודד הצעירות היפות שמילאו את חייו, ולא נותרה לו ברירה אלא לבקש הלוואה מ**ידידה** טובה מבוגרת קצת יותר. הידידה, שאצלה הכסף לא משחק תפקיד, לא שאלה שאלות מיותרות ולא עשתה סצינות. להיפך, היא מייד נגשה לארנקת, שלפה את פינסיה-הצ'קים שלה. שהוא כבור בלי תחתית, וחתמה על סך של עשרת אלפים לירות.

כך המשיכו חייו של זאב להנות אותו, והתגליתו שהוא ערך מדי לילה ניקרו לחבריו את העיניים.

לילה אחד ביקרה במועדון צעירה בת 21, יפהפיה בינלאומית, ששמה **אתי**. הבחור, שהיא ישראלית-גרמניה, ערכה אז ביקור-מולדת קצר בארץ ובאה לבקר אצל קרובי-משפחתה. בעל-המועדון, **רוברט פסחוביץ**, ובין נשיקות ולחיצות-ידיים של קרובים, שנפגשו אחרי שנים של פירוד, הציג רובוט את אתי לפני זאב, ואפילו נתן הוראה לעלם הגבוה והחתיך לתת לה גודי-טיים. כל זמן שהיא שוהה בארץ.

כאן התחיל רומן סוער, שנמשך שלושה שבועות. עד שיום אחד ארוזה אתי את מיטלטליה ואת זאב, ושניהם מצאו את עצמם בגרמניה, שם הציגה אתי את זאב לפני הוריה, היורדים הישראלים החיים בגרמניה מזה שנים.

עם כל ההמלצות החמות מפיה, קיבל אביה את זאב לעבודה בתור מנהל במור-עדין-הלילה שלו בפרנקפורט.

אבל מה שזאב לא ידע היה שהמועדון הזה לא בדיוק דומה לאחיו הישראלי. זה היה מועדון מסוג שונה לגמרי.

ראה זאב, בנהל, ומייד מצא את עצמו במנוסה מגרמניה, מאתי, ומעצמו, עד שכיום אפשר למצוא אותו בהולנד.

אז למה הוא לא חוזר ארצה? הרי כאן היה לו מכל טוב.

פה שוב נכנסת לתמונה ההלוואה של עשרת אלפים הלירות שאותה בחיפזונו כי רב, שכח להחזיר. אז למה שיעשה זאת עכשיו, שהוא במילא חסרי-כל ובניכר? ובכן, אם יוצא לכם לפגוש בבחור שם, בארצות-השפלה, הזכירו לו שבארץ יש לו עדיין בעלת-חוב, שחשבון-הבנק שלה מתגעגע ל-10,000 לירות.

בעזרת הקיסר

במזל טוב אנו שמחים להודיעכם על הורדת בתם הקטנה של הווג ליטאי.

אומנם זה נשמע כמו מודעת-פירסומת, אבל זאת בכל אופן עובדה קיימת. ל**אבא, דני ליטאי**, שהוא במאי ידוע בארץ המבנים כיום ערב שירי-מחתרת, והעומד בימים הקרובים לביים את ההצגה הידועה אני אוהב את אשתי, שזכתה בהרבה הציחות על בימות ברודווי וולונדון — בקרי צור, **מאיה** הקטנה נולדה תוך כדי יסורי-ריישאול קשים מאד. אחרי שעות רבות על שולחן-הניתוחים עברה **מאיה** קיי המשבר, וילדה תינוקת בריאה בניתוח קטן, כך שהכל חוזר על מקומו בשלום ולא נותר, אלא לחלל כל טוב למישפחת ליטאי הגדולה — כי לדני יש שני ילדים משואיו הראשונים.

החברה הוותיקה במהדורה חדשה

כתיה אפודו
חיים בכפר

פעם הגאה, תגלם את תפקידה של החברה הרעה בסרט. אחרי עזיבתה את תיאטרון צה"ל, שבו כיכבה עד להתפרקותה, היא הופיעה בכל מיני מקומות. עד שנחתה עליה עם תפקיד ראשי בסרט זה. וזוהי רק התחלה.

את זה כולם יודעים. אבל מה שאולי לא יודעים, זה שהוא ימשיך לספר לנו על חייו בסריטו החדש, יוצאים קבוע. שם. רבותי, היו בעיות. אבל כבר אין.

לא נמצאה בשום אופן שחקנית ראשית. אחרי פרישתה של **ענת עצמון**. הם חיפשו וחיפשו, ובחנו מאות מועמדות, אבל רק בימים אלה נמצאה המציאה הגדולה. בדמותה של **איבון מיכאלי**, רמת-גנית, חיילת בנח"ל בת 21.

תפקידה של איבון בסרט יספר על אהבתו הראשונה של בועז, הציירת **כתיה אפודו**, מי שהיתה אשתו הראשונה.

בתיה, אחרי שנפרדה מ**דן בן-אמוץ** ומיפו, יושבת לה כיום בבית קטן בכפר מגדל, מגדלת את בתה יפה-תואר, **נעמי**, המשותפת לה ולדן בן-אמוץ. מצ-יירת ונראית כנהנית מחייה-השקט והשלום.

עד היום שמור לה כנראה מקום בליבו של בועז, כי גם הוא וגם אשתו **ברוריה** הם ידידה הטובים ביותר.

לצדה של איבון בסרט, גם כן בתפקיד מרכזי, מופיעה היפהפיה התורנית שלי להשבוע, חברתו הצמודה של השחקן **דן דן כופר**, **איריס כנר**. איריס בעלת הויר-